

cin. Den første er imidlertid 66 Aar, og disse 10 Kr. maa antages at være ydede for mange Aar siden; de 3 Kr. ere ydede for 30 Aar siden. Man har derfor ligesom Forslaget fundet, at der ikke var nogen som helst Grund til at nægte disse Folk Indfødsret af denne Grund.

Der er imidlertid kun en af de paagældende, som man har fundet en ikke ringe Betænkning ved at optage, det er Nr. 165. Denne Mand har i et Tidsrum af 11 Aar modtaget gennemsnitlig 14 Kr. om Aaret af de fattiges Kasse. Det er oplyst, at dette er foranlediget ved, at han har en meget svag Hustru, og det tilføjes, at han ikke selv har anmodet derom, men at man har ydet ham denne Understøttelse frivilligt, idet man har fundet ham særlig trængende paa Grund af de nævnte Forhold. Denne Understøttelse har han altsaa modtaget. Jeg kan ikke sige andet, end hvad der staar i Betænkningen, at Udvalget ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa, at den paagældende skal udgaa, men at man kun har beholdt ham med Betænkning, og deri ligger, at man anser det for mere tilfredsstillende, at de Folk, som ville have Indfødsret, skulle være saaledes økonomisk stillede, at det ikke var nødvendigt for dem i en længere Aarrække at blive understøttede af en offentlig Kasse, enten det nu gives af den ene eller den anden Kasse. — Med Hensyn til Nr. 235 har Udvalget søgt at indhente nærmere Oplysning. Denne Mand har, som det er blevet bemærket, en Gang faaet et temmelig daarligt Vidnesbyrd fra Københavns Politie, medens han nu er særdeles godt anbefalet baade af Politiet og Kommunalbestyrelsen. Dette tidligere mindre gode Vidnesbyrd ligger 6 Aar tilbage i Tiden, og Udvalget fandt det derfor rigtigt at faa nogle nærmere Oplysninger om, hvorledes dette temmelig daarlige Skudsmaal var begrundet. Der var navnlig et Par Punkter, som vare mindre tiltalende, og hvorom der ønskedes nærmere Oplysning; men der blev svaret, at vedkommende Rapporter ikke længer bleve opbevarede, fordi Forholdet ikke havde nogen større Betydning. Man er derfor tilbøjelig til at antage, at det første daarlige Skudsmaal skulde være støttet paa Rapporter, som kunde have en noget stærkere Farve. Det er jo en bekendt Sag, at det kan hændes, at Politiets Rapporter kunne fremtræde med en vis Farve, som ved nærmere Undersøgelse ikke viser sig paalidelig. Da der nu endelig kommer et positivt Vidnesbyrd om, at denne Mands Vandel senere i enhver Henseende har

været ulastelig, og han oven i Købet er Medindehaver af et ret vel anset Firma, har man ment at kunne overvinde sine Betænkninger og lade ham blive staaende paa Forslaget, uagtet han for 6 Aar siden var mindre vel anskreven.

Som Regel fordres der og maa fordres, at den paagældende har Kommunalbestyrelsens Anbefaling, og det gælder ogsaa i al Almindelighed. Det vil dog ses af Betænkningen, at der er nogle Tilfælde, hvor dette ikke finder Sted, og da man alligevel har fundet, at alle de paagældende burde meddeles Indfødsret, er der vel Anledning til med et Par Ord at omtale de Folk, hvorom det her drejer sig: det er Nr. 55 og 104, som ikke ere anbefalede, fordi deres Ophold her i Landet har været afbrudt i længere Tid for den enes Vedkommende og i kortere Tid for den andens. Nr. 56 angaar en Mand, som er Ingeniør. Han er født 1870, kom hertil i 1871 og har saa gaaet i Skole her og faaet dansk Undervisning; han er konfirmeret i 1885 og har derefter opholdt sig i 6 Aar i Tyskland, men som det udtrykkelig fremhæves, ved tekniske Højskoler og Maskinværksteder, og i 1893 kom han atter her til Landet. Vi mene nu, at Afbrydelsen af Opholdet her kan ikke komme en saadan Mand, der uddanner sig til Ingeniør, til Skade. Hensigten med hans Ophold i Udlandet har været at uddanne sig, og det maa man anse for berettiget, ligesom man ogsaa finder det berettiget, naar en af Landets egne Undersaatter drager til Udlandet for at uddanne sig i sit Fag. Man har været uenig om, hvorvidt man kunde meddele denne Mand Indfødsret. Han er ganske vist gift med en italiensk Kvinde og synes noget internationalt anlagt, men man har dog ment at kunne beholde ham.

Hvad angaar Nr. 104, som heller ikke har Kommunalbestyrelsens Anbefaling, saa har han kun opholdt sig i Udlandet et Aar i 4 Maaneder og et andet Aar i 2 Maaneder, og da Manden er Billedskærer, antager man ogsaa, at et saadant Ophold i Udlandet har været meget fornødent og hensigtsmæssigt for hans Uddannelses Skyld, og stiller sig derfor til denne Sag paa samme Maade som til den forrige. For saa vidt Sogneraadet har udtalt, at man ikke kunde anbefale den paagældende, fordi man havde Grund til at tro, at hans Motiv til at søge Indfødsret var eventnelt at kunne opnaa Alderdomsunderstøttelse, kan man ikke tillægge dette nogen Betydning, thi naar den paagældende har opholdt sig længe nok her i Landet og har